
מאורעות החיים.

ישיבת הועד הפועל הציוני הגדול.

בימי כ"ז וכ"ח אדר א' היתה בכרליון ישיבת הועה"פ הגדול, שהשתתפו בה חברי הועה"פ המצומצם: פרופ' א. וורבורג, ד"ר א. יעקובסון, ד"ר הנסקה וד"ר ש. לוין; מחברי הועה"פ הגדול: ס. אוסישקין, א. אידלסון, ד"ר הלפרן, ד"ר הויזמן, ד"ר ווייצמן, דוד ולפסון, סוצקין, ניריטש, י. ניסון, ד"ר פרידמן, ד"ר פישר, א. פודלישבסקי, ד"ר קלוי, ש. רוזנבוים רוזוב, א. שטאנר וג"כ מנהל הבאנק האנגלא-פלשתינאי ליבונטין ומוכירי הועד הפועל. — בישיבת הבקר ביום כ"ז ארר הרצה הד"ר יעקבסון על העבודה המדינית במשך הירחים האחרונים; אח"כ דנו הרבה בשאלה זו וקבלו ההלפות בנוגע לעבודה המדינית כעתיד הקרוב.

אחרי הצהרים הרצה ס. אוסישקין על שאלות הישוב, העוסדות על הפרק ואחרי מ"ם רב בדבר העבודה המעשית בא"י נתקבלו התלטות שונות, שמתן נתפרסמו אלו:

העבודה התרבותית: הועה"פ סודיע, שהקומיסיה התרבותית הסכימה לתכנית העבודה שהציע, מרכז המורים בא"י; ולמען הוציא אל הפועל את אחד הסעיפים העיקריים שלה, הוצאת ספרי-למוד הגונים בעברית, החליט הועה"פ להקציב 10,000 מרקות לתכלית זו. העבודה ההיגיאנית. אגודת הרופאים וחוקרי-הטבע היהודים, שנוסדה לא כבר בא"י, תעבד כומן היותר קרוב תכנית התחבולות הסניטריות שצריך לאחזן בהן בא"י. הועה"פ קצב לטובת האגודה הזאת סך 10,000 מרמות מכסף הקופה ליסוד אינסטיטוט היגיאני—בתנאי, שכל הכלים שיקנו בכסף זה יהיו נתשבים לרכושה הפרטי של הקופה הנוכרת.

בצל"א. לפני שבועות אחדים שלח הועה"פ ביחד עם תנהלת האגודה, בצל"א את חברנו אמתמן לירושלים על מנת דחקור ולדעת את מצב עבודתו של בצל"א. תוצאות התקירה הביאו לידי הכרה, שבצל"א צריך לבסוס מסחרי ולשוניים יסודיים. הוא זקוק להון יסודי שתון לו היכולת להתפתח ולהשתכלל. הוחלט למסור את הטפול בענין חשוב זה לועה"פ המצומצם.

הרצאות ע"ד נסיעות לא"י. נתקבלה ההחלטה, כי חברי הועה"פ, שבקרו לא כבר את א"י ושיבקרו אותה עוד עד הקונגרס האחר-עשר, ירצו ככתב על רשמי מסעם זה, למען אפשר יהיה להשתמש כקונגרס במסקנותיהם המועילות.

האזינות. בשום אל לב את הצעותיו של ס. אוסישקין בדבר הרמת מצבה של העבודה התרבותית בא"י — הולכים הועה"פ לקבוע קומיסיה מיוחדת, שתאסף עד הקונגרס הקרוב את כל החומר הנוגע ליסוד אוניברסיטה בירושלים.

סדר-היום של הקונגרס האחר-עשר. סדר-היום של הקונגרס האחר-עשר, שיתפת בשני לספטמבר בווינא, נקבע כעיקרו. הפרטים יתבררו ויתפרסמו אחר-כך. — מלבד כל אלו ההחלטות סחו ודנו על שאלות-הישוב החשובות, והורו ביהוד על הנחיצות להרבות את הכנסותיה של החברה להכשרת הישוב ע"י השתדלות מרובה במכירת מניותיה. — בנוגע לתעמולה ולעבודת-ההנהלה מסר הועה"פ המצומצם ידיעות אחדות בנידון זה, והישיבה הטעימה את הנחיצות המיוחדת להמציא את האמצעים הדרושים לקופה המרכזית, למען תוכל למלאות את תפקידה המתרחב מיום ליום.

ביום כ"ז אדר"צ היתה ישיבת הועד המפקח של תכנן הקולוניאלי.

ביום כ"ט אדר"ד היתה הישיבה של ועד המוסד של פלדשטיין שהשתתפו בה חברי ועד זה: פלדשטיין, ד"ר לוי, וד"ר קליי והכרי הועה"פ: ד"ר הנטקה ומוצקין. הוחלט לכנות את המוסד הזה בשם: קרן תרבותית יהודית "קדם". המוסד הזה נתאשר בתור חברה אנגלית ותקנותיו דומות הן לתקנות הקרן הקימת. —

ברדין. האספה הכללית שהיתה פה בכ"א אדר שני לאגודה המרכזית של האורחים הגרמניים בני דת-ישראל, דנה בעיקר על התייחסותה של אגודה זאת אל הציונות. הנואם הראשון, הפרופ. פלנקנהיים, הורה על הנחיצות המרובה לקבוע יום יודע אל הציונות, המתנכרת מיום ליום בגרמניה, שמספר חבריה עולה לאלפים והסכומים הנאספים בגרמניה לקופתה המרכזית עולים לכמה מאות אלפים מרקות, העבודה מתנהלת בסדר נעלה ובכינה יתרה; הציונות דכשה לה כקרב הצעירים בגרמניה מעריצים רבים. התנועה הציונית אסנם הכיאה הרבה טובה ע"י הישוב בא"י, אבל התובה להלחם בציונים, כי מכירים הם את עצמם ליהודים לאומיים ועל ידי זה הם נותנים לאנטישמיות להתנכר בארץ.

הנואם השני יועץ-הסתרים פוקס דבר ג"כ נגד הציונות, ויזכיה כי אין מקום להסכם הדדי בינם ובין הציונים, הקוראים לעצמם מצד אחד אורחים גרמניים טובים והסכריוס מצד שני על שייכותם אל העם היהודי, ועל תפצם להמשיך את קיומו תעמיני. כי הרי האגודה המרכזית דורשת, שהיהודים יכירו את עצמם לגרמניים-לאומיים. — לסוף הציע הנואם את ההחלטה, שנערכה ע"י הנהלת האגודה והמביעה בצורה ערפלית לסדי ש, הציונים בתור יהודים לאומיים, אינם יכולים להיות חברי האגודה המרכזית של האורחים הגרמניים בני דת-ישראל

מאורעות החיים

או בא הציוני, הפרנס, קרל לוין ויבאר, כי השקפתו של הנואם, שקדם לו, מקובלת היא רק בחוגים ידועים של יהודי גרמניה, אבל בחוגים הגרמניים הנוצרים אין חושבים את היהודים לגרמניים לאומיים כלל, אלא לכני העם היהודי וממילא—ליהודים לאומיים. בצעה שיוצאים היהודים לעסור על עניניהם, אין להם לחשוב כלל, אם יתן הרכב מקום לאנטישמיות לחתנדר בו או לא, אלא הם צריכים לשלל במעשים שהם מכירים אותם לטובים וזלוצים. במצבם של יהודי גרמניה אינו תלוי מצבו של כל העם העברי, אבל היהודים חייבים לשמור על קיום היהדות. לא ע"י ההרגשה וההכרזה על "הלאומיות הגרמנית" השלכת בעת כחוגי היהודים נגד כליה על האנטישמיות—אחרי וכוחים רבים נתקבלה כרוך גדול סאד החלטה נגד הציונות, שתגורר אחריה את יציאתם של הציוניים מהאגודה הסוכות הזאת.

— כגם הועד הרכבי של ציוני גרמניה, יצא הויד הד"ר הנסקה כרוכחה נמצאה נגד החלטה הנוכחת.

— האספה הפומבית, שנקראה כיום א' ניסן ע"י אנודת הציוניים המקומית שהשתתפו בה יות" מאקא איש קבלה החלטה-מחאה נטורה והתבררות עצומה על החלטה שהוציאה האגודה הסוכות של האזרחים הגרמניים בני דת ישראל נגד הציונות והציוניים.—להחלטה זו קדמו נאומים מצוינים שכארו ובררו את מצב הדברים.